№ 212

Писмо от Георги Драгнев до ръководството на Селския интернационал за взаимоотношенията между левицата на БЗНС и БКП в страната

[Цариград, 19 декември 1927 г.][1]

Днес получих следното писмо отвътре с дата 16 т.м. То е в допълнение на доклада, който завчера изпратих. Писмото II. За да се явим неорганизирани на конгреса и загубим очакваните резултати[2], освен нашата слаба дейност и властта, *най-голямата* пречка бе др[угарят] от КП, с когото сме в отношения.

1. Общият терор на прав[ителствения] пр[едставител], който е бесен, когато се касае до преследването на левичарите земледелци, наречени „единофронтовци". Нашите другари са злепоставени в дружбите, както от властта, така и от десничарите, които бяха дошли на конгреса нощно време, за да не бъдат видени от местните власти.

2. Мизерията, която търпят нашите хора, им отнема възможността за местна агитация и да дойдат [на конгреса] като делегати, макар и избрани за такива.

3. Конфискуването [на] конгресния брой на „Земледелско възраждане" допринесе доста много за разкритията против вестника. *Преди конгреса не сме разполагали със средства,* за да проявим по-обширна агитационна дейност. От два месеца преди конгреса ние не бяхме получили средства и за вестника. Вестника издаваме със сключване на заеми и рискувахме да го спрем по липса на средства. В това време центристите и десничарите харчеха стотици хиляди лева за подготовка на конгреса. В същото време другарят от КП избягваше да се срещне с нас и ни саботираше работата. Същото стана и с конгреса на Синд[икалната] централа.

4. Три дена преди конгреса ни получихме сумата 30 000 лв. за подготовка на конгреса, същото време и писмото от Крестинтерна. В повечето от нашите другари живее съмнението, че др. от КП съзнателно саботира нашата дейност със своята нередовност, която някога става твърде съзнателно. Той в нашите отношения никога не е бил редовен. Обещанията си не изпълнява и винаги намира претекст да се оправдава. Понякога открито манифестира желанието си да се спъва нашата дейност. В отношенията си с нас винаги е бил дръзко нахален, а често предизвикателен, държанието му към нас е държание на горд господар, а понякога и диктаторско. Винаги натяква, че техните – на КП, жертви към нас били големи, че много похарчили за нас и др. Никога не е редовен в средствата. Забавя и дава ги по малко, просто си играе с нас. Поставени сме често в положението на просяци. Държанието му може да бъде всяко друго, но не и другарско. Със своето непостоянство ни излага както пред нашите другари, така и пред властта. С такива отношения ще тъпчем на едно място, ще се излагаме пред властта и пр. От полученото писмо явствува, че нашите такива не се пращат. Смятаме, че с едно грамадно движение подобни игри не трябва да стават. Със съжаление трябва да констатираме, че грешките в отношенията с нас през априлските събития се повтарят. А те донесоха само жертви и големи погроми (не се чете). Следва: другата страна. Да стават жертви по късогледството на един другар не желаем. Да не си затваряме очите пред обективните условия. С Младежкия съюз стана

същото. Разстройва се едно движение, което се създаде с толкова жертви и средства. Правим ви това достояние да вземете нужните мерки да не се спъва нашата дейност. Също де не се спират писмата ни и да не сме откъснати от вас, както това се правеше съзнателно от др. от КП.

Ето вече един месец от конгреса. Същият другар и до днес не се е явил или е оставил да продължава издаването ни. Време е вече да се спре играта с живота на нашите другари.

С братски поздрав

ЦДА, ф. 3 Б, оп. 4, а.е. 173, л. 40 – 42. Копие. Ръкопис.

---

[1] Датата, която стои на ръкописния препис на писмото на ръководителя на левицата Г. Драгнев, е 19 декември 1927 г. Действителната дата на писмото трябва да е друга. Драгнев пише това писмо в Цариград, където се намира през есента на 1927 г. с намерението да стигне до Москва по канала Цариград – Одеса – Москва. Но по време на престоя му там получава само обясненията на завеждащия канала в Цариград Св. Колев, че връзките не са сигурни и се връща в София.

[2] Има се предвид състоялият се на 21 – 23 ноември 1927 г. в Пазарджик конгрес на БЗНС „Врабча 1". Левицата не може да изпълни нито една от дадените от Крестинтерна и БКП задачи – да създаде лява фракция, да участва активно в работата на конгреса, да издигне и да отстоява собствена платформа.

№ 213

Списък, съставен от Дирекцията на полицията, на нелегални комунистически организации и поделения на БКП, забранени със ЗЗД и Наредбата-закон за разтуряне на партийно-политически организации

[1928 г.]

1. БКП – Българската комунистическа партия
2. БКМС
3. БРП
4. РМС
5. ВМРО (об) с централа в Париж
6. ОРСС – Общ работнически синдикален съюз[1]
7. НРПС – Независими работнически професионални съюзи[2]

а) металоработнически съюз,

б) бръснарофризьорски съюз,

в) обущарски съюз,

г) келнеро-готварски съюз,

д) съюз на горските и стопански работници,